

Het mes op tafel voor het bestek!

Gemeentelijke afhankelijkheid van adviseurs niet goed voor onderhoudsbestekken

Qua ontwikkeling is de markt voor het onderhoud van kunstgrasvelden al lang gestabiliseerd. Toch is het laatste woord over onderhoud en bestekken nog niet gesproken. De tientallen, misschien wel honderden adviseurs in ons land zouden de kwaliteit van kunstgrasvoetbalvelden ten goede kunnen komen. Jan Vrij van AH Vrij meent echter dat het onderhoud van kunstgrassportvelden wel eens in het geding kan komen, als men niet oppast.

Auteur: Guy Oldenkotte

Mocht u het niet weten: dit jaar viert kunstgras voor voetbal in Nederland zijn 30ste verjaardag. De Rotterdamse voetbalclub Spartaan'20 had in 1986 de primeur. Het veld van destijds is echter op geen enkele wijze te vergelijken met het kunstgras dat tegenwoordig gemeengoed is in de voetballerij. Kunstgras voor voetbal kwam, zag en overwon en het is nog altijd een groeiende business. Dat is

opmerkelijk voor een product dat voornamelijk uit plastic wordt gemaakt. Het is des te opmerkelijker wanneer men weet dat de markt voor kunstgras-systemen wat betreft innovatie de laatste jaren weinig vooruitgang heeft geboekt. Desondanks proberen vele tientallen adviseurs dagelijks clubs en gemeenten bij te staan bij hun keuzes en beleid omtrent kunstgrassportvelden, met name

kunstgras voor voetbal. 'In navolging van de markt voor sportveldenbouwers wordt ook de markt voor adviseurs steeds meer een vechtmart. Dat is een gevaarlijke ontwikkeling, waar niemand bij gebaat is', zegt Jan Vrij van AH Vrij. 'Concurrentie is gezond, maar het begint door te slaan en dat zal uiteindelijk ten koste gaan van de kwaliteit van het onderhoud van kunstgrasvelden.' Vrij merkt dage-

4 min. leestijd

ACHTERGROND

staan. Onlangs hoorde ik zelfs dat een gemeente een adviesbureau aansprakelijk heeft gesteld toen bleek dat er discussie was tijdens de uitvoering van een bestek.'

Output afhankelijk van input

Als zelfs de markt voor kunstgrasadviseurs een vechtmatrix wordt, vreest Vrij dat dit ten koste zal gaan van de kwaliteit van de bestekken, met name de onderhoudsbestekken. 'De eigenaar van het kunstgrasveld, de gemeente, moet dan de discussie aangaan met de bouwer van het veld als men van mening is dat een kunstgrasveld niet voldoet aan de verwachtingen of de afspraken.' Dergelijke ontwikkelingen spelen vooral de sportveldenbouwers en fabrikanten in de kaart. 'Die weten altijd wel een reden te vinden waarom een veld niet langer voldoet en wijten dat aan het onderhoudsregime. Ze kaatsen daarmee de bal terug naar de gemeente. Vandaar dat het zo belangrijk is dat onderhoudsbestekken goed worden opgezet, om dat risico te minimaliseren.' Vrij wijst erop dat slechts weinig opdrachtgevers er echt werk van maken om leveranciers te dwingen hun garantiebelofte na te komen. Dit geeft ook aan dat de nu gehanteerde garantietermijnen exorbitant lang zijn; bij je auto krijg je toch ook geen levenslange garantie? Als de gemeenten hun eigen zaken op orde zouden hebben, zou dat eenvoudiger zijn. 'Ik pleit voor dezelfde aanpak als in de bouw, waarbij opdrachtgever, opdrachtnemer en adviseur samen bepalen. Hoe dichters er aan de voorkant bij kan zitten, hoe beter het eindresultaat zal zijn. Dankzij die integrale samenwerking en

het onderling vertrouwen komt men veel gemakkelijker tot een goed onderhoudsbestek. Die gezamenlijke aanpak zorgt er namelijk voor dat men ook gezamenlijk verantwoordelijk is. Zo is het veel eenvoudiger om een langere levensduur van het veld te garanderen, omdat het probleem gezamenlijk wordt opgelost.' Vrij pleit ervoor dat de onderhoudende partij ten minste vier tot zes jaar de tijd krijgt om dat onderhoud uit te voeren. 'Nu is dat vaak twee jaar, wat dan met twee jaar wordt verlengd. Het verlengen van die periode zou de kwaliteit van het veld ten goede kunnen komen.' Eindresultaat in plaats van inspanningsplicht Een van de pijnpunten die Vrij nog vaak ziet in bestekken, is de wijze waarop de werkzaamheden worden gedefinieerd. '90% van de contracten bevat een inspanningsverplichting, maar er staat niets in over de verantwoordelijkheid voor het eindresultaat', merkt hij op. Volgens hem is het ontbreken van de specifieke kennis daar debet aan. 'Net als een natuurgrasveld kan een kunstgrasveld er optisch mooi uitzien. Maar je zult echt in het systeem moeten kijken of het veld ook werkelijk goed is, of dat het misschien nodig is om onderhoud te plegen.'

Een ander pijnpunt is dat de financiën vaak leidend zijn. 'De gemeente wil een financieel voordeel halen, maar ziet daarbij verschillende zaken over het hoofd, waardoor het uiteindelijk toch duurder wordt.' Als voorbeeld wijst Vrij op de ontwikkelingen rond de zogenaamde 'dunne kunstgrasvoetbalvelden', kunstgrasvoetbalvelden die zijn ingestrooid met een dunnere laag alternatief granulaat.

In navolging van de markt voor sportveldenbouwers wordt ook de markt voor adviseurs steeds meer een vechtmatrix

lijks hoeveel gemeenten afhankelijk zijn geworden van deze adviseurs. 'De grote gemeenten, die over vele kunstgrasvelden beschikken, hebben nog wel de kennis in huis, maar de kleinere gemeenten zijn voor bijna 100% afhankelijk van adviesbureaus.' Dat is echter geen garantie voor succes, zo merkt hij op. 'Je hoort regelmatig dat er ook tussen de gemeente en het adviesbureau discussies ont-

Jan Vrij

Het verlengen van die periode zou de kwaliteit van het veld ten goede kunnen komen

Die dunnere laag zou minder snel compacteren dan een dikke laag infill. 'Daarbij vergeet men dat de dikke laag ook bijdraagt aan het gewicht dat de mat op zijn plaats houdt. Ik heb gemerkt dat kunstgrasvelden met een dunne laag alternatief instrooi-granulaat eerder gaan plooiën en uiteindelijk ook scheuren. Dat zijn reparatiekosten die niet waren begroot.' Bovendien zou het onderhoud van deze velden juist intensiever zijn, omdat er meer handmatig moet worden gedaan, zo stelt Vrij. 'Daarmee wordt het beoogde financiële voordeel dat men dacht te hebben bij de keuze voor dit veld volledig tenietgedaan.'

KNVB-gebruiksnorm

Of de introductie van de KNVB-gebruiksnorm veel invloed zal hebben op het onderhoud van kunst-

gras, valt volgens Vrij nog te bezien. Dankzij die norm zal er vanaf 2018 een nieuwe ondergrens zijn voor de kwaliteit van kunstgrasvoetbalvelden. Velden die niet aan deze norm voldoen, mogen dan niet langer worden ingezet voor competitiewedstrijden. 'Er zal zeker een aantal kunstgrasvoetbalvelden door de hoeven zakken en er zal hier en daar heus wel de nodige discussie ontstaan. Maar ik verwacht niet dat dit leidt tot radicale veranderingen in de aanpak van het onderhoud van kunstgrasvoetbalvelden, of in de wijze waarop dit wordt vastgelegd in de onderhoudsbestekken.'

De Nederlandse taal kent een gezegde dat stelt: als twee honden vechten om een been, dan gaat de derde ermee heen. Als wordt toegestaan dat ook de adviseursmarkt een vechtmart wordt, dan zal dat onherroepelijk een negatieve invloed hebben op de kwaliteit van het onderhoud van kunstgras. Als derden er met 'het been' vandoor gaan, dan zou dat been waar de twee honden zo om streden (om het te beschermen) wel eens ernstiger verminkt uit de strijd kunnen komen dan de bedoeling was.

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-6143

VAN OOSTEN
BEREGENINGSSYSTEMEN

Naaldwijkseweg 378
2691 RA • 's-Gravenzande
T(0174) 670230
info@vanoostenberegening.nl

PERFECTIE IN BEREGENING Voor sportaccommodaties, siertuinen en parken

www.vanoostenberegening.nl